

**VEILEDER
FOR
TAUSHETSPLIKTINSTRUKSEN OG
OPPBEVARING AV PERSONOPPLYSNINGER
VED KRISESENTERET**

OSLO 2006

Introduksjon

Majoriteten av kritesentrene skiller seg fra alle offentlige hjelpetiltak (og de fleste private) ved at de ikke har en lovbestemt taushetsplikt. De har derfor måttet lage sine egne taushetsbestemmelser, der innholdet har variert fra senter til senter. En del av disse taushetsinstruksene har vært uklare eller mangelfulle. Dette har gjort de ansattes hverdag unødvendig tungvint, og i utgangspunktet gitt brukerne for dårlig rettssikkerhet. På Kritesentersekretariatet årsmøte 2002 ble det derfor vedtatt å utforme en felles taushetsinstruks.

Ettersom mange fremtidige brukere av instruksene ikke har noen form for juridisk bakgrunn eller kompetanse, er det utarbeidet en ganske detaljert veileder for hvordan instruksene skal brukes. Det er viktig at alle som arbeider ved kritesentrene får grundig opplæring i taushetspliktinstruksene og hvordan den skal brukes.

Fra og med 1. juli 2006 vil medarbeidere ved private kritesentre ha opplysningsplikt til barnevernet etter tilføyelse av ny bestemmelse i barnevernloven § 6-4 a. 15. mai 2006 ble forskriften som regulerer hvilke kritesentre og medarbeidere som omfattes av loven vedtatt. Den vedtatte taushetspliktinstruksene er derfor endret slik at den harmonerer med den nye bestemmelsen i barnevernloven og forskriften.

Datatilsynet har i 2005 utarbeidet retningslinjer for behandling av personopplysninger ved kritesentrene. Med bakgrunn i overnevnte lovendring har Datatilsynet endret punkt 2.1 om utlevering/utveksling av opplysninger. Målet for retningslinjene er viktige for å ivareta kvinnenens personvern og samtidig sikre at de som arbeider med slik informasjon på kritesentrene handler innenfor loven. Endringene i retningslinjene er innbakt i denne veilederen.

Instruksene er ment å brukes sammen med et informasjonsskriv og samtykkeerklæring til brukere/beboere. Her informeres det kort om hva personalet har taushetsplikt om, og hvilke begrensninger som finnes i taushetsbestemmelsene (se vedlagte eksempel på informasjonsskriv).

For å sikre at kvinnene har god nok kunnskap om hvilke opplysninger om hennes person som oppbevares, hvordan disse kan brukes og hvor lenge de kan oppbevares, er det gjort forbedringer om det å innhente samtykke i samarbeid med Datatilsynet (se vedlagt samtykkeerklæring).

En stor takk til Tor Geir Myhrer i Justisdepartementet for veiledning og støtte i prosessen med å ferdigstille taushetsbestemmelsen

Ellers gjenstår bare å ønske lykke til med et forbedret arbeidsverktøy!

Tove Smaadahl
Daglig leder

Innhold:

Introduksjon	s. 2
Innhold	s. 3
Taushetspliktbestemmelsen	s. 4
Målet med taushetsplikten	s. 7
Konsesjon for å oppbevare informasjon	s. 7
Begrepet taushetsplikt	s. 7
Hva innebærer det å ha taushetsplikt	s. 8
Hensyn bak reglene om taushetsplikt	s. 8
Overtredelse av taushetsplikt	s. 8
Samtykke	s. 9
Den opplysningene direkte gjelder, og hvem kan brukerens representant være	s. 9
Nåe den som har krav på taushet er død	s. 10
Arbeidsmessige forhold	s. 10
Samtykke til å gi informasjon	s. 10
Anonymisering av taushetsbelagte opplysninger	s. 10
Politi og påtalemyndigheter. Vitneforklaring for retten	s. 10
Plikten til å avverge fare for liv og helse	s. 11
Opplysninger til barneverntjenesten	s. 12
Bekymringsmelding til barnevernet	s. 13
Hvilken hjelpeinstans er ”riktig adresse”	s. 13
Oppbevaring og sletting av personopplysninger	s. 14
Brukernes adgang til å være anonym	s. 15
Skjemaer	s. 16
Retningslinjer fra Datatilsynet	s. 19
Aktuelt lovverk	s. 23
Forslag til taushetserklæring for medarbeidere ved krisesenteret	s. 30

TAUSHETPLIKTBESTEMMELSER FOR MEDLEMMER AV KRISESENTERSEKRETARIATET

§ 1. Hovedregel om taushetsplikt

Krisesenterpersonell plikter å hindre at andre får adgang eller kjennskap til det hun/han i forbindelse med tjenesten eller arbeidet får vite om:

1. noens personlige forhold, eller
2. [*dersom aktuelt:*] *krisesenterets beliggenhet*

Taushetsplikten *etter første ledd nr. 1* gjelder også fødested, fødselsdato, personnummer, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel, arbeidssted eller andre opplysninger som kan røpe at personene har vært i kontakt med krisesenteret.

§ 2 Varighet

Taushetsplikten gjelder også etter brukerens død.

Taushetsplikten gjelder også etter at den ansatte har avsluttet tjenesten eller arbeidet.

Taushetsplikten bortfaller etter 60 år.

§ 3. Samtykke til å gi informasjon

Taushetsplikten er ikke til hinder for at opplysninger gjøres kjent for andre i den utstrekning den som informasjonen gjelder samtykker.

§ 4. Begrensninger i taushetsplikten

Taushetsplikten er ikke til hinder for:

1. at opplysninger gjøres kjent for dem som de direkte gjelder
2. at opplysningene gjøres kjent for bruker eller dennes representant.
3. å gi opplysninger til barnevernstjenesten i henhold til barnevernloven § 6-4 a
4. at opplysninger gis når ingen berettiget interesse tilsier hemmelighet, f.eks. når de er alminnelig kjent eller alminnelig tilgjengelig andre steder
5. at opplysninger gis videre når behovet for beskyttelse må anses ivaretatt ved at de gis i statistisk form eller ved at individualiserende kjennetegn utelates på annen måte.

§ 5 Opplysninger til nødetater

Krisesenterpersonell skal varsle nødetater (politi/ brannvesen) dersom dette er nødvendig for å avverge skade på person eller eiendom.

Dersom det er grunn til å tro at det er umiddelbar fare for at en bruker kan bli utsatt for vold, kan krisesenterpersonell tilkalle politi uhindret av taushetsplikten.

Ved akutt fysisk eller psykisk sykdom hos en bruker eller et barn, kan krisesenterpersonell tilkalle lege og/eller ambulanse uhindret av taushetsplikten.

§ 6. Opplysningsplikt til barneverntjenesten

Personalet ved krisesentrene skal i sitt arbeid være oppmerksom på forhold som kan føre til tiltak fra barneverntjenestens side. Med virkning fra 1. juli 2006, med bakgrunn i Lov om barnevernstjenester av 17. juni 1992 nr. 100, § 6-4a, har medarbeidere ved private krisesentre som får driftskostnadene dekket av det offentlige opplysningsplikt etter § 6-4.

Uten hinder av taushetsplikt etter pkt 1. har medarbeidere ved krisesenteret, av eget tiltak eller etter anmodning fra barnevernet, plikt til å gi opplysninger til barneverntjenesten når det er grunn til å tro:

- at et barn blir mishandlet i hjemmet
- at det foreligger andre former for alvorlig omsorgssvikt, jf. §§ 4-10, 4-11 og 4-12
- og når et barn har vist vedvarende alvorlige atferdsvansker, jf. § 4-24

Kvinnen skal så langt som mulig informeres om utleveringen av opplysninger fra krisesenteret til barneverntjenesten, men det er ikke lengre nødvendig med skriftlig samtykke fra kvinnen. Enhver annen utlevering/utveksling av opplysninger til offentlige institusjoner, etater eller andre krever fortsatt samtykke fra kvinnen. Jf. Lov om barnevernstjenester § 6-4 a.

Overtredelse av taushetsplikt etter denne bestemmelsen kan straffes etter straffeloven § 212 (se side 28), dersom vedkommende er gjort oppmerksom på at overtredelsen kan få slik følge.

Ved hvert enkelt krisesenter **bør** det utpekes en person som skal ha ansvaret for utlevering av opplysninger til barneverntjenesten, selv om hver enkelt medarbeider som er tilknyttet krisesenteret for å gi råd, støtte og veiledning, har en selvstendig plikt til å informere barneverntjenesten, jf. forskriften §2 (se forskriften side 26).

§ 7. Opplysninger til bruk for forskning.

Når det finnes rimelig og ikke medfører uforholdsmessig ulempe og kvinnen har gitt skriftlig samtykke, kan et krisesenter gi opplysninger til bruk for forskning uten hinder av taushetsplikten. Forskeren plikter å anonymisere informasjonen fullstendig, samt hindre at andre får adgang eller kjennskap til opplysninger undergitt taushetsplikt som forskeren får fra krisesenteret eller krisesenterets brukere.

Opplysningene kan bare brukes slik det er nødvendig for forskningsarbeidet og i samsvar med taushetspliktbestemmelsene i pkt 1. og 3, jf forvaltningslovens § 13 e, første og annet ledd. I henhold til personopplysningsloven § 13, jf forskriftenes § 2-11, skal det foreligge saklig behov for enhver tilgang/innsyn i personopplysninger hvor konfidensialitet er nødvendig. Det er daglig leder som autoriserer andres tilgang til opplysningene.

§ 8. Informasjon om taushetsplikt, oppbevaring av opplysninger undergitt taushetsplikt.

Det enkelte krisesenter skal sørge for at taushetsplikten blir kjent for dem den gjelder, og kan* kreve skriftlig erklæring om at de kjenner til krisesenterets regler for taushets- og opplysningsplikt.

Oppbevares dokumenter og annet materiale som inneholder personopplysninger undergitt taushetsplikt, skal krisesenteret gjennomføre en risikovurdering og følge Datatilsynets retningslinjer for sikring av disse.

§ 9. *Innsynsrett.*

Enhver som ber om det har innsynsrett i egne personopplysninger. Det skal derfor utvises varsomhet med å behandle opplysninger om tredjeperson. Det gjøres oppmerksom på at tredjeperson vil kunne kreve innsyn i opplysninger som behandles om han/henne jf personopplysningsloven §§ 18 og 23.

*Dersom krisesenteret oppbevarer personopplysninger om brukere, elektronisk, skal det i henhold til Datatilsynets regelverk kreves skriftlig erklæring.

* Dersom kvinnen ønsker at krisesenteret oppbevarer personopplysninger skal det foreligge skriftlig samtykke der antall år for oppbevaringen er angitt.

Målet med taushetsplikten

Den eneste måte å få reel kunnskap på, er gjennom dialog. En oppriktig dialog får man ikke hvis kvinner frykter, eller har mistanke om at hennes informasjon kan bli brukt mot henne.

Taushetsplikten skal skape en fortrolighet og forutberegnlighet for begge parter. Når den ene har plikt til taushet, har den som gir opplysninger en rett at opplysningene ikke kommer videre. Mulighetene for å yte hjelp bedres ved dette. Dersom taushetsplikten ikke hadde vært sikret ville man stå i fare for at disse opplysningene ville bli gitt videre.

Taushetsplikten omfatter opplysninger den enkelte får og også observasjoner som blir gjort. Kort sagt omfatter taushetsplikten alt man, i forbindelse med arbeidet får vite om en annens personlige forhold.

Konsesjon for å oppbevare informasjon

Ettersom Stortinget hittil ikke har vedtatt noen regler om taushetsplikt for krisesentrene, ut over den lovpålagte taushetsplikten som omfatter opplysninger som kommer fram i forbindelse med barnevernets undersøkelse, er det altså opp til krisesentrene selv å lage egne regler for taushetsplikt. For oppbevaring og utlevering av personopplysninger er det Datatilsynets regler som gjelder, se <http://www.datatilsynet.no/> eller Datatilsynet retningslinjer for å behandle personopplysninger om brukere ved krisesenteret side 18. Krisesentrene er ikke lovregulerte tiltak, og de som ønsker å oppbevare personopplysninger og sensitiv informasjon, elektronisk, må søke konsesjon (se oppbevaring og sletting av personopplysninger side 11).

Det har vært en del uklarheter om hva som er elektronisk og derav hva som skal forstås som konsesjonspliktig. Alt som er skrevet på papir for hånd eller med en gammeldags skrivemaskin er det som kalles *manuelt*. Alt som er skrevet på en datamaskin som trenger strøm regnes som elektronisk bearbeiding av personopplysninger. Dette gjelder også maskiner som ikke er koblet til internett eller intranett og dokumenter som skrives på disketter, selv om de tas ut av maskinen og låses inn i en safe.

De som oppbevarer personopplysninger som er skrevet *manuelt* trenger *ikke* konsesjon fra Datatilsynet. Opplysningene skal oppbevares i safe fram til avsluttet opphold ved krisesenteret. Hvis bruker/beboer ønsker at krisesenteret skal oppbevare personopplysninger, krever dette skriftlig samtykke (se skjema for oppbevaring av personopplysninger side 17).

Begrepet taushetsplikt

Taushetsplikt er en plikt til å tie om bestemte forhold og en plikt til å hindre at uvedkommende får innsyn i slike forhold. "Uvedkommende" er i utgangspunktet alle unntatt brukeren selv.

Begrunnelsen for reglene om taushetsplikt finner man i respekten for enkeltindividets personlige integritet, og retten til en beskyttet sfære rundt sitt privat liv. Man kan si at taushetsplikten er et virkemiddel for å ivareta personvernet (Ohnstad 1996). I tillegg til hensynet til personvern, er det flere andre hensyn som taler for taushetsplikt, blant annet tillitsforholdet mellom ansatte på krisesentret og brukere, det ujevne maktforholdet mellom ansatt og bruker, og hensynet til at beboeren eller andre brukere av krisesentret ikke skal føle seg lurt ved at opplysninger som ble gitt for å få hjelpe siden blir brukt "mot" brukeren.

Hva det innebærer å ha taushetsplikt

”Plikt til å hindre at uvedkommende får adgang til” det som kritesenterpersonell ”får vite om noens personlige forhold” betyr en plikt til å ivareta taushet. En har ikke lov til å meddele de taushetsbelagte opplysningene til uvedkommende, enten det skjer muntlig, ved å vise dokumenter, ved å la dokumenter ligge fremme, eller ved måten en ellers handler på. Taushetsplikten skal ivareta brukernes konfidensialitet i forhold til bl a andre brukere, brukeres pårørende, offentlige hjelpeinstanser, ansattes omgangskrets og offentligheten for øvrig.

Videre innebærer det en plikt til aktivt å hindre at opplysningene kommer uvedkommende i hende. Det betyr også at det enkelte kritesenter plikter å ha gode og sikre rutiner for innhenting og oppbevaring av personopplysninger. Taushetsplikten er imidlertid ikke til hinder for at opplysninger innsamles, nedtegnes, lagres eller bearbeides. Her vises det imidlertid til lov om personopplysninger eller Datatilsynets retningslinjer om brukere på kritesentrene.

Det betyr også at opplysninger som gjelder brukere normalt ikke sendes på faks (pga risk for feilsending), og at bærbar telefon ikke benyttes til samtaler med/ angående brukere da disse telefonene er ekstremt lette å avlytte, opp til flere hundre meter unna. Brukerne har også krav på å få råd og veiledning uten at samtalen kan overhøres av andre.

Taushetsplikten gjelder selvsagt både i arbeidstid og fritid, og oppheves ikke selv om arbeidsforholdet er opphørt. Opplysninger eller betroelser som man mottar privat, utenfor arbeidstiden, f eks i et privat selskap, vil være underlagt taushetsplikt dersom man får opplysningene på grunnlag av tilknytningen til kritesenteret.

Hensyn bak reglene om taushetsplikt

Kritesenterpersonellens taushetsplikt om personlige forhold er i hovedsak begrunnet i tre forhold:

- Hensynet til brukernes personlige integritet,
- Hensynet til brukernes sikkerhet, og
- hensynet til tillitsforholdet mellom brukeren og kritesenteret.

I samfunnet vårt legger vi stor vekt på å beskytte enkeltmenneskets personlige integritet, og behovet for beskyttelse av personopplysninger oppleves for de fleste som sterkt. Vi mottar en rekke opplysninger av en slik art at brukeren ikke ønsker at de skal bli kjent. Kjennskap til visse opplysninger kan røpe et klientforhold, og for kritesenterets brukere kan selve det å ha hatt kontakt med et kritesenter være en følsom opplysning.

Imidlertid kan taushetsplikten vanskeliggjøre nødvendig samarbeid mellom ulike faggrupper. Det er derfor viktig å søke å få brukerens samtykke når det er nødvendig med samordnet innsats for å gi nødvendig hjelp, og å kjenne til begrensningene i egne og andres taushetsbestemmelser.

Overtredelse av taushetsplikt

Kritesentrene har pr i dag ikke lovbestemt taushetsplikt, så det innebærer ikke straffeansvar å bryte taushetsplikten. Det kan imidlertid få følger for arbeidsforholdet på kritesenteret dersom man ved grov uaktsomhet eller med forsett bryter taushetsplikten, ved at det blir utstedt en skriftlig advarsel, eller i

særlig grove tilfeller, at den ansatte kan bli oppsagt.

I forbindelse innføringen av krisesentrenes opplysningsplikt til barnevernet, har medarbeidere fra 1. juni en lovpålagt taushetsplikt når det gjelder opplysninger som kommer fram i forbindelse med barnevernets undersøkelser. En forespørsel fra barnevernet om opplysninger vil for eksempel i seg selv være en opplysning som må antas å komme inn under den lovpålagte taushetsplikten.

Brudd på den lovpålagte taushetsplikten er straffbart. Forutsetningen for straffeansvar er at vedkommende er gjort oppmerksom på at brudd på taushetsplikten er straffbart. Det må derfor framgå av taushetserklæringen som medarbeidere ved krisesentrene underskrive, at overtredelse av taushetsplikt etter barneloven §6-4a kan straffes etter straffeloven § 212. Strafferammen i henhold til lovbestemmelsen er bøter eller fengsel inntil 6 mnd, og inntil 3 års fengsel hvis det foreligger andre særdeles skjerpene omstendigheter.

BEGRENSNINGER I TAUSHETSPLIKTEN

Samtykke

Samtykke bør benyttes som første alternativ når det er behov for begrensning av taushetsplikten.

Dersom den som har krav på taushet skriftlig samtykker i at opplysningene gjøres kjent for andre, oppheves tausheten *så langt samtykket gjelder*. Samtykke må innhentes frivillig. Brukeren må informeres om hva samtykke innebærer, hvilken informasjon det gjelder, og hvor stor spredning opplysningene vil få, dvs hvor mange som til syvende og sist vil ha tilgang til informasjonen. Hun har krav på en forklaring på et språk hun forstår.

Som utgangspunkt kreves det skriftlig samtykke fra brukeren når dette er praktisk mulig. Dermed har krisesenteret dokumentasjon for at samtykke er gitt, og til hva, samtidig som brukeren selv får anledning til å tenke nøye gjennom hva hun gir samtykke til.

Unntak fra samtykke er opplysninger skal utleveres til kommunens barneverntjeneste når det er god grunn til å tro at et barn blir mishandlet i hjemmet eller det foreligger andre former for alvorlig omsorgssvikt eller når et barn har vist vedvarende alvorlige adferdsvansker i tråd med Lov om barnevernstjenester § 6-4a jf. §6-4. Kvinnen skal så langt som mulig informeres om utleveringen.

Når den som opplysningene angår er umyndig, dvs under 18 år, skal den umyndiges modenhetsgrad legges til grunn. Det gjelder forskjellige aldersgrenser for når samtykke må innhentes fra den umyndige, og når foreldre kan gi samtykke uten barnas samtykke. For en nærmere drøfting av disse problemstillingene, se f eks sosialdepartementets rundskriv I-9/94, ”Taushetsplikt i sosialforvaltningen”. Ved behov for avklaring i en konkret situasjon kan man kontakte jurist/advokat. De vil kunne svare på de fleste slike spørsmål pr telefon, uten å kreve betaling.

Dersom det behandles opplysninger om far/partner eventuelt andre personer krisesenteret **har direkte kontakt med**, må også vedkommendes samtykke til behandling av personopplysninger innhentes.

Den opplysningene direkte gjelder, og hvem kan brukerens representant være

Opplysninger som angår flere personer, f eks brukeren og partner/ ektemann, kan opplysningene gis brukeren uten at det er nødvendig å innhente samtykke fra de andre aktuelle personene.

Dersom vedkommende som opplysningene gjelder er representert ved fullmektig, vil opplysningene også kunne gis denne. "Fullmektigen" vil vanligvis være brukerens advokat. Dersom hun ønsker å la en person som ikke er advokat representere seg, må vedkommende legge fram skriftlig fullmakt. Uten slik fullmakt kan ikke krisesenteret avgi informasjon til vedkommende.

Den som har krav på taushet er død.

Taushetsplikten opphører ikke selv om den som har krav på taushet er død, og det vil heller ikke være tilstrekkelig å innhente arvingenes samtykke hvis det skulle være tvil om hva avdøde ville ha ønsket.

Spørsmål vedrørende taushetsplikt i forhold til personlige opplysninger om avdøde oppstår vanligvis i forbindelse med rettssaker.

Arbeidsmessige forhold

Det ville vært praktisk og sikkerhetsmessig umulig for kolleger å ha taushetsplikt overfor hverandre når en jobber i team i miljøet slik det gjøres på krisesentrene og ved forskjellige institusjoner. Forutsetningen er at spredningen av opplysninger ikke går lenger enn det som trengs for en hensiktsmessig arbeidsordning. Brukerens særkontakter må derfor utvise skjønn og forsiktighet i forhold til hvor mye "alle" trenger å vite om den enkelte brukerens private forhold for å kunne utføre sine arbeidsoppgaver på en forsvarlig måte.

Samtykke til å gi informasjon

Taushetsplikten er ikke til hinder for at opplysninger gjøres kjent for andre i den utstrekning den som informasjonen gjelder samtykker. Her er det viktig å presisere at det å gi sitt samtykke betyr konkret at hun uttrykkelig sitt samtykke, som innebærer at hun gjør noe aktivt (krysser av på et skjema og signerer etter å ha lest betingelsene), at hun samtykker frivillig og hun er godt informert om hva hun gir sitt samtykke til. Samtykket må også omfatte behandling av opplysninger om eventuelle barn som oppholder seg på sentret. Om barnet alder og modenhet tilsier det kan barnet selv avgi samtykke.

Anonymisering av taushetsbelagte opplysninger

En konkret sak kan anonymiseres ved at navn, adresse og andre individualiserende kjennetegn tas bort og evt erstattes med bokstaver el lign. Det må imidlertid vises stor varsomhet. Hvis opplysningene ikke kan føres tilbake til den som har krav på taushet, er taushetsplikten ikke brutt. Vær imidlertid oppmerksom på at offentliggjøring av en anonymisert sak kan gi personer eller instanser som kjenner til deler av en sak mer informasjon om saken enn brukeren ville ha ønsket.

Politiet og påtalemyndigheten. Vitneforklaring for retten.

Overfor politiet har man ingen generell opplysningsplikt.

Utgangspunktet i staffeprosessloven er vitneplikt jf. strpl. §108. For at man skal kunne unnlate å vitne må dette ha hjemmel i en av lovens unntaksbestemmelser. Denne bestemmelsen gir unntak fra vitneplikt i de tilfeller hvor forklaring ikke kan gis uten å krenke lovbestemt taushetsplikt man har som følge av tjeneste eller arbeid for stat eller kommune hvis ikke departementet gir samtykke til at opplysningene gis.

Straffeprosessloven §118 kommer imidlertid ikke til anvendelse her, da krisesentrene er en privat organisasjon hvor de ansatte ikke er underlagt lovbestemt taushetsplikt.

En annen bestemmelse som kan komme til anvendelse er straffeprosessloven §121. Denne gir rett til å frita vitne fra å svare på spørsmål om noe som er blitt betrodd det under sosialt arbeid. Dersom denne bestemmelsen kommer til anvendelse vil den i så fall bare gi rett til å nekte å svare på konkrete spørsmål forutsatt at retten gir fritak for å besvare spørsmålet.

Enhver som er lovlig innkalt plikter å møte i retten. Hvis det er tale om å kreve vitneforklaring om taushetsbelagte opplysninger uten at samtykke er innhentet fra den opplysningene gjelder, er hovedregelen at kompetent myndighet (dvs fylkesmannen) må samtykke, eller at retten ved kjennelse bestemmer at vitneforklaring skal gis selv om slikt samtykke er nektet. Utgangspunktet vil derfor være at de ansatte ved krisesenteret vil ha plikt til å avgi vitneforklaring i en eventuell straffesak jf.strpl.§108.

Plikten til å avverge fare for liv og helse

Etter straffelovens (strl) § 139 påligger det *alle* gjennom anmeldelse eller på annen måte å søke avverget visse straffbare handlinger som brannstifting og andre ødeleggelser hvor tap av menneskeliv lett kan forårsakes, voldtekt, utuktig omgang med mindreårige, frihetsberøvelse, legemsbeskadigelse, drap og ran. Den omstendighet at vedkommende har taushetsplikt (lovpålagt eller selvpålagt) begrenser ikke anmeldelsesplikten.

I straffeloven § 172 settes straff for den som unnlater å gi opplysninger som viser at en person er uskyldig dømt eller tiltalt. Også denne bestemmelsen gjelder uten hensyn til taushetsplikt. Ifølge straffelovens § 387 nr 2 er det straffbart å unnlate å søke avverget – ved anmeldelse eller på annen måte – ulykker og annet som medfører fare for menneskeliv.

Det at man i tjenesten får kjennskap til en alvorlig uoppklart forbrytelse er ikke i seg selv nok til at man kan gi opplysningen videre til politiet, men unntak kan gjøres for å avverge nye alvorlige straffbare handlinger, jf straffeloven §§ 139 og 387 nr 2. I praksis vil det si at dersom en sterkt mishandlet kvinne kontakter krisesenteret, kan ikke krisesenteret anmelde dette uten informert samtykke fra kvinnen. Dersom hun imidlertid velger å reise hjem igjen til den som har forvoldt skadene uten å ha anmeldt saken til politiet først, gjelder under visse forutsetninger reglene i strl § 139:

- Dersom hun noen gang er blitt påført hode- rygg- eller bruddskader av denne mishandleren. (Denne typen skader regnes vanligvis som legemsbeskadigelse.) Kvinnemishandling er nesten aldri enkeltstående tilfeller, og har en tendens til å eskalere over tid. Det er derfor all grunn til å tro at hendelsen vil gjenta seg, og kanskje med større alvorlighetsgrad.
- Dersom hun selv har uttrykt redsel for å bli drept eller alvorlig skadet. Dersom kvinnen er redd for at noe alvorlig kan komme til å skje med henne, er dette ofte en god indikator på at voldsmannen er svært farlig.

I tilgrensende tilfeller må man vurdere fra sak til sak om trusselen er så alvorlig at man kan/ bør gå ut over taushetsplikten. Det går også an å be politiets familievoldskoordinator om en risikovurdering ut fra hva krisesenteret kjenner til om saken, uten at kvinnen identifiseres.

Opplysninger til barneverntjenesten

De som arbeider ved krisesentre vil gjennom sitt arbeid observere og motta informasjon om barn og unges omsorgs- og livssituasjon. I noen tilfelle er det ikke andre instanser enn krisesentrene som kjenner til forholdene i hjemmet. For at barn og unge i alvorlige omsorgssituasjoner skal bli sett av barnevernet, og få den hjelpen de har behov for, er det derfor svært viktig at opplysningsplikten blir oppfylt. En forutsetning for dette er at de som omfattes av opplysningsplikten har tilstrekkelige kunnskaper om opplysningsplikten og dens anvendelse.

Det er blant annet viktig med kunnskap om følgende:

At opplysningsplikten er et selvstendig og personlig ansvar

At opplysningsplikten innebærer en plikt til å gi opplysninger av eget tiltak til kommunens barneverntjeneste, samt ved pålegg fra barnevernet

At opplysningsplikten etter barnevernloven går foran taushetsplikten

At opplysningsplikten inntreffer i de alvorlige tilfellene; der det er grunn til å tro at et barn eller en ungdom under 18 år blir mishandlet i hjemmet eller det foreligger andre former for alvorlig omsorgssvikt, eller når et barn eller en ungdom under 18 år har vist vedvarende alvorlige atferdsvansker.

Ved pålegg gjelder opplysningsplikten også i forbindelse med sak som fylkesnemnda skal avgjøre etter §§ 4-19, 4-20 og 4-21, også å gi de opplysninger som er nødvendige for å kunne vurdere om en flytting tilbake til foreldrene, eller samvær med dem, vil kunne føre til en situasjon eller risiko for barnet som nevnt i §§ 4-10, 4-11 eller 4-12.

For krisesentrene vil det være særlig aktuelt å være oppmerksom på alvoret i, og skadevirkningene av å være vitne til vold. Forskning viser at barn ved å være vitne til vold i familien kan få omfattende problemer som skader deres helse og utvikling. Dette kan innebære at barnet utsettes for en form for alvorlig omsorgssvikt som utløser opplysningsplikt til barnevernet.

Krisesenterpersonell har derfor en lovpålagt plikt til å melde fra til barnevernet dersom en har mistanke om at et barn blir mishandlet eller utsatt for annen alvorlig omsorgssvikt. Ved akutt fare for liv og helse, eller m.a.o. forhold som beskrevet i strl § 139, skal det også meldes fra til politiet.

Uttrykket ”grunn til å tro” betyr at mistanken om at noe er galt ikke trenger være sterk. Det er barnevernet som skal utrede om det er belegg for at barna blir mishandlet, krisesenteret skal ikke selv undersøke saken for å bekrefte eller avkrefte mistanken.

Imidlertid skal mistanken gjelde *alvorlig* omsorgssvikt i henhold til barnevernlovens definisjoner:

Bvl § 4-10: Foreldrene hindrer undersøkelse og behandling av livstruende eller alvorlig sykdom eller skade

Bvl § 4-11: Foreldrene sørger ikke for at funksjonshemmet el. Spesielt hjelpetrequende barn får nødvendig behandling og opplæring.

Bvl § 4-12: Så alvorlig omsorgssvikt at barnevernet vil gå inn for omsorgsovertakelse.

Den som er ansvarlig for utlevering av taushetsbelagt informasjon skal ha tilstrekkelig kunnskap til å kunne foreta valg / vurderinger i fht dette regelverket.

Når barnevernet ber om opplysninger fra en krisesenteret, må barnevernet gi krisesenteret grunnleggende informasjon om hva saken gjelder, jf lov om barneverntjenester § 6-7, 3. ledd. Krisesenteret utleverer deretter opplysningene dersom krisesenteret mener det er grunn til å tro at barnet utsettes for mishandling eller annen alvorlig omsorgssvikt.

Bekymringsmelding til barnevernet

Prøv alltid først å få morens samtykke til å kontakte barnevernet, evt at hun kontakter dem selv. Selv om hun ikke samtykker, skal hun **informeres om** at meldingen skal sendes.

Overskrift ”bekymringsmelding”

Skriv kort, først to-tre linjer om hvem saken gjelder, og hva bekymringen går ut på .

Gi beskjed om hvorvidt meldingen er sendt med eller uten mors samtykke og hvem som skal være barnevernets kontaktperson på krisesenteret

Det tar ofte noen uker før barnevernet gir tilbakemelding i saken. Dersom saken haster, kontakt barnevernvakta i kommunen, eller ring barnevernet og purr opp saken.

Vurder om saken også bør politianmeldes!

Hvilken hjelpeinstans er ”riktig adresse?”

Barnevernet:

- Dersom en har bekymring for at mor ikke klarer å ivareta barna, eller at hun mishandler dem.

Barne- og ungdomspsykiatrien (BUP), evt psykolog ved kommunens helsestasjon:

- Dersom barna har psykiske problemer, traumer, atferdsproblemer.

OBS! Må ha legehenvising.

Pedagogisk-psykologisk tjeneste (PPT):

- Dersom barna har problemer på skolen, som mobbing, lærevansker, sosialiseringproblemer, mistanke om AD/HD el lign.

Foreldrene kan selv ta kontakt, trenger ikke henvising fra andre etater.

Oppbevaring og sletting av personopplysninger

AKTUELT LOVVERK:

- Personopplysningsloven
- Personopplysningsforskriften

Den viktigste forutsetningen for å få tillatelse til oppbevaring av personopplysninger er at man oppretter et fungerende internkontrollsystem, med gode prosedyrer for innhenting, oppbevaring og sletting av informasjon.

I forbindelse med hva som skal forstås med en betryggende måte gjør Datatilsynet spesielt oppmerksom på at alle virksomheter som behandler sensitive personopplysninger må gjennomføre en risikovurdering. Risikobegrepet rommer to størrelser: sannsynlighet for at noe skal skje, og hvilke konsekvenser denne hendelsen kan få. Når vi snakker om sikkerhetsrisiko for informasjonssystemer, vil de hendelsene som på denne måten vurderes være knyttet til de tre aspektene man vanligvis forbinder med informasjonssikkerhet. Dette er konfidensialitet², integritet³ og tilgjengelighet.

Ved avsluttet opphold skal alle opplysninger om kvinnen/barna slettes/makuleres forsvarlig. Alternativt kan opplysningene utleveres til kvinnen. Dersom kvinnen samtykker til videre oppbevaring, kan opplysningene oppbevares i inntil to år fra tidspunktet for siste kontakt med kvinnen. Lagring av opplysninger utover denne fristen, krever at det innhentes et samtykke der antall år er angitt. Kvinnen kan til enhver tid trekke tilbake dette samtykket og personopplysningene skal da slettes umiddelbart. Hvis dette skjemaet om utvidet oppbevaring ikke er fylt ut skal kvinnens personlige opplysninger automatisk slettes. Ved informasjon om dødsfall før de avtalte årene har passert så skal samtykkeerklæringen oppheves og opplysningene slettes/fjernes.

Dersom kvinnen forlater krisesenteret uten forvarsel, kan opplysninger likevel oppbevares i inntil seks måneder.

All nødvendig informasjon, samt skjema for melding og konsesjonssøknad ligger på

<http://www.datatilsynet.no/>

Behandling av sensitive personopplysninger: Se personopplysningsloven § 2 nr 8).

Kilder:

K. Andenæs og L. O. Olsen: Sosial rett. TANO, Oslo, 1993

Sosialdepartementets rundskriv I-9/94, ”Taushetsplikt i sosialforvaltningen”

Datatilsynets nettsider

Brukernes adgangen til å være anonym

Det følger av Rundskriv Q-1 Retningslinjer for statstilskudd til krisesentre og voldtektssentre 2006 at brukerne skal ha rett til å være anonyme, men at lovendringen vil få konsekvenser for denne retten. En ubegrenset rett til å være anonym ville kunne undergrave opplysningsplikten, ved at krisesenteret ikke hadde kunnet opplyse barnevernet om hvem bekymringen gjelder. Det er derfor nødvendig med en viss begrensning i adgangen til å være anonym. Fra lovens ikrafttredelse 1. juli, vil brukerne i utgangspunktet kunne være anonyme overfor hverandre og medarbeiderne, men det stilles krav om at daglig leder skal vite hvem alle er. Vi anbefaler medarbeidere ved krisesentrene å lese nøye gjennom det årlige rundskrivet med retningslinjer for statstilskudd angående brukernes adgangen til å være anonym.

SKJEMA FOR INFORMASJON OM TAUSHETSPLIKT

Personalet på krisesenteret har taushetsplikt om alle personlige forhold de blir kjent med. Du kan løse personalet fra taushetsplikten f eks i forhold til familie eller hjelpeapparatet som du ønsker kontakt med. Dette gjøres skriftlig i en egen samtykkeerklæring.

Som beboer på krisesenteret vil du få kunnskap om andre beboeres personlige forhold. Vi ber om at du overholder en moralsk taushetsplikt om denne informasjonen.

Vi ber også om at du holder kunnskap om krisesenterets beliggenhet for deg selv, av hensyn til din egen og andres sikkerhet.

Ved fare for liv eller helse kan personalet ved krisesenteret uten hinder av taushetsplikt tilkalle politi eller nødetater.

Dersom det er grunn til å tro at et barn blir mishandlet, eller at det foreligger andre former for alvorlig omsorgssvikt, vil personalet uten hinder av taushetsplikt gi opplysninger til barneverntjenesten.

Undertegnede bekrefter at avtalen er gjennomlest og aksepterer disse rammene for oppholdet på krisesenteret.

..... , den

sted

.....

dato

.....

Underskrift

SAMTYKKEERKLÆRING

Vedr. innhenting / utlevering av opplysninger i forbindelse med:

(både intern og ekstern bruk av opplysninger)

Det er gitt samtykke til at Krisesenter
v/.....kan innhente / utlevere opplysninger
(navnet på den som skal innh/utlev informasjon)

ang Brukeren må signere for hvert samtykke.
(brukers navn og fødselsdato)

Institusjon / person	Hva slags info. kan innh / utlev?	Dato	Underskrift

Opplysninger til familie og pårørende:

Denne delen må være utfylt for at opplysninger skal kunne gis. Hvis ingen ting er notert her, gjelder taushetsplikten uinnskrenket. Brukeren må signere for hvert samtykke.

Navn og evt. slektskap	Hva kan opplyses	Dato	Underskrift

SAMTYKKESKJEMA FOR OPPBEVARING AV PERSONOPPLYSNINGER

..... gir herved
(kvinnens navn)

.....krisesenter
(krisesenterets navn)

V/.....til å oppbevare
(navn på den ansatte på krisesenteret)

mine personopplysninger i: (sett kryss for antall år)

0 – 2 år

2 – 3 år

3 – 4 år

4 – 5 år

Jeg har til en hver tid rett til å trekke tilbake dette samtykke og mine personopplysninger skal da slettes/fjernes umiddelbart.

Sted

Dato.....

.....
(kvinnens signatur)

RETNINGSLINJER FRA DATATILSYNET FOR Å BEHANDLE

PERSONOPPLYSNINGER OM BRUKERE VED KRISESENTRER

1. Formål

Personopplysninger om brukere ved krisesentrene kan behandles til følgende formål:

- yte bistand til kvinnen og eventuelt hennes barn i krise- og mishandlingssituasjoner
- oppbevare opplysninger for eventuell senere oppfølging

Merknad: Primærformålet er å yte bistand til kvinnen mens hun oppholder seg ved senteret som beboer eller dagbruker. Oppbevaring av opplysninger etter endt opphold for fremtidig oppfølging, for eksempel i forbindelse med bistand i rettsaker, er et nytt formål som fordrer et nytt samtykke. Se personopplysningsloven § 11 bokstav c og punkt 2 nedenfor.

2. Behandlingsgrunnlag

Behandling av opplysninger ved krisesenteret kan bare skje dersom kvinnen har samtykket. Samtykket skal være frivillig, uttrykkelig og informert. Samtykket må også omfatte behandling av opplysninger om eventuelle barn som oppholder seg på senteret.

Unntak fra samtykkekravet kan gjøres dersom senteret har behov for å registrere opplysninger om navn på kvinnen/barn av sikkerhetsmessige årsaker.

Merknad: Behandling av personopplysninger er enhver bruk av personopplysninger, som for eksempel innsamling, registrering, sammenstilling, lagring og utlevering eller en kombinasjon av slike bruksmåter, jf personopplysningsloven § 2 nr 2. En behandling krever hjemmel i personopplysningsloven § 8 og eventuelt § 9.

Samtykke må også innhentes for å behandle opplysninger om barn. Dersom barnets alder og modenhet samt omstendighetene for øvrig tilsier det, kan barnet selv avgi samtykke.

Dersom det behandles opplysninger om far/partner eventuelt andre personer krisesenteret har direkte kontakt med, må også vedkommendes samtykke til behandling av personopplysninger innhentes.

1.1 Utlevering/utveksling av opplysninger

Opplysninger skal utleveres til kommunens barneverntjeneste når det er grunn til å tro at et barn blir mishandlet i hjemmet eller det foreligger andre former for alvorlig omsorgssvikt eller når et barn har vist vedvarende alvorlige adferdsvansker i tråd med Lov om barnevernstjenester § 6-4a jf. §6-4. Kvinnen skal så langt som mulig informeres om utleveringen.

Merknad: Det følger av lov om barnevernstjenester § 6-4 a med forskrift at medarbeidere ved private krisesentre som får driftskostnadene dekket av det offentlige har opplysningsplikt til barnevernstjenesten.

Enhver annen utlevering/utveksling av opplysninger til offentlige institusjoner, etater eller andre krever samtykke.

Merknad: Det er viktig at slikt samtykke konkret dekker den enkelte institusjon/etat eller andre det utveksles opplysninger med.

3. Saklighet/relevans

Det skal kun behandles opplysninger som er saklige og relevante for formålet med oppholdet og eventuell oppfølgingen av beboer. Det skal utvises varsomhet med å behandle opplysninger om tredjeperson.

Merknad: Det gjøres oppmerksom på at tredjeperson vil kunne kreve innsyn i opplysninger som behandles om ham/henne jf personopplysningsloven §§ 18 og 23.

4. Tilgang til opplysningene

I henhold til personopplysningsloven § 13, jf forskriftens § 2-11, skal det foreligge saklig behov for enhver tilgang/innsyn i personopplysninger hvor konfidensialitet er nødvendig. Se også punkt 7.2 nedenfor.

Merknad: Det er daglig leder som autoriserer andres tilgang til opplysningene. Tilgangen skal bygge på en vurdering av det saklige behovet den ansatte har, herunder hvilken funksjon vedkommende har ved senteret. Datatilsynet anbefaler at de ansatte ved senteret skriver under på en taushetserklæring.

5. Oppbevaring av statistikkskjemaer

Skjemaer som er utarbeidet til statistikkformål skal oppbevares adskilt fra øvrige personopplysninger, slik at identifisering ikke er mulig.

Merknad: Statistikkskjemaer for innrapportering til Barne- og familiedepartementet skal være anonyme. Dersom de på en eller annen måte kan kobles til opplysninger om kvinnen, ved løpenummer, navn eller lignende, vil intensjonen om anonymitet ikke være oppfylt.

6. Sletting av personopplysninger

Ved avsluttet opphold skal alle opplysninger om kvinnen/barna slettes/makuleres forsvarlig. Alternativt kan opplysningene utleveres til kvinnen. Dersom kvinnen samtykker til videre oppbevaring, kan opplysningene oppbevares i inntil to år fra tidspunktet for siste kontakt med kvinnen. Lagring av opplysninger utover denne fristen, krever at det innhentes et nytt samtykke.

Dersom kvinnen forlater krisesenteret uten forvarsel, kan opplysninger likevel oppbevares i inntil seks måneder.

7. Sikring av personopplysninger

Datatilsynet gjør spesielt oppmerksom på at alle virksomheter som behandler sensitive personopplysninger må gjennomføre en risikovurdering. Resultatet av risikovurderingen vil gi svar på hvilket risikonivå som er akseptabelt. For hjelp til dette, se Datatilsynets hjemmeside www.datatilsynet.no under menyen "Informasjonssikkerhet", eller ta kontakt med Datatilsynets tilsyn- og sikkerhetsavdeling.

Dersom krisesenteret ikke har egen IT-kompetanse og leier dette inn fra dataforhandlere, må disse gjøres oppmerksom på pliktene databehandler har, jf personopplysningsloven § 15.

Personopplysningene skal som hovedregel behandles i et fysisk isolert datasystem (dvs datasystem uten oppkobling til eksterne nett som f.eks Internett).

7.1 Fysisk sikring

Det skal treffes tiltak mot uautorisert adgang til utstyr (arbeidsstasjoner, servere og skrivere, samt kopimaskiner og telefaksmaskiner), som brukes for å behandle personopplysninger. Sikkerhetstiltakene skal hindre uautorisert adgang til annet utstyr av betydning for informasjonssikkerheten.

Merknad: Virksomheten skal sørge for at egne lokaler og utstyr er forsvarlig sikret, med spesiell vekt på de rom hvor det er plassert utstyr som benyttes for behandling av sensitive personopplysninger. Den fysiske sikringen av sensitive personopplysninger er en vesentlig del av det totale sikkerhetskonseptet.

Trusler som kan utløses ved for dårlig fysisk sikring kan bl.a. være:

- *At uvedkommende får tilgang til utstyr hvor sensitive personopplysninger behandles*
- *Tyveri av PC-er eller sikkerhetskopier på dagtid eller ved innbrudd utenom arbeidstiden*
- *Sabotasje eller hærverk mot vitale deler av IT-systemet*

7.2 Sikring av konfidensialitet

Det skal treffes tiltak mot uautorisert innsyn i personopplysninger hvor konfidensialitet er nødvendig. Sikkerhetstiltakene skal også hindre uautorisert innsyn i annen informasjon med betydning for informasjonssikkerheten. Personopplysninger som overføres elektronisk ved hjelp av overføringsmedium utenfor den behandlingsansvarliges fysiske kontroll, skal krypteres eller sikres på annen måte.

Merknad: For lagringsmedium som inneholder personopplysninger skal behovet for sikring av konfidensialitet fremgå ved hjelp av merking eller på annen måte. Dersom lagringsmediet ikke lenger benyttes for behandling av slike opplysninger, skal opplysningene slettes fra lagringsmediet. Tilgang til tjenester og informasjon i nettverk skal kun gis etter tjenstlig behov. Som utgangspunkt skal alle tjenester være sperret. For å kunne begrense tilgang til sensitive personopplysninger legges følgende begrensninger og kontroll med tilgang til informasjon og applikasjonene:

- *Tilgang til alle tjenester og informasjon er i utgangspunktet sperret*
- *Tilgangskontrollen skal benytte individuelle passord og skal sørge for at brukere kun autoriseres for tilgang til informasjon og tjenester etter tjenstlige behov*
- *Virksomheten skal angi krav til minimum lengde, sammensetning og varighet av passord*
- *Virksomheten skal angi krav til maksimalt tillatt tidsrom uten aktivitet fra en bruker før det kreves ny autentisering*
- *Brukerkonti som ikke har vært benyttet de siste to mnd, alternativt når passord skulle ha vært skiftet, skal sperres.*
- *Det må benyttes et operativsystem eller tredje part sikkerhetsløsning som tilfredsstillende skiller mellom brukeres rettigheter. Dette må skille mellom brukere/brukergruppers (identitet/passord) rettigheter til filsystem/nettverksressurser*
- *Teknisk sikkerhetsløsning hos bruker skal bidra til å hindre uautorisert utlevering av sensitive personopplysninger ved utilsiktet overføring av data mellom program, eksempelvis ved bruk av "klipp og lim"-funksjon*
- *Dersom det skal lagres sensitive personopplysninger på bærbar arbeidsstasjon, skal harddiskene på disse maskinene krypteres*

7.3 Tilleggskrav ved tilkobling til eksternt nett

I de tilfeller der kritesenterets nett skal være tilkoblet et eksternt nett (som Internett) må det settes opp sikkerhetsbarrierer (for eksempel to brannmurer).

Merknad: Det vil i den enkelte virksomhet være svært varierende behov for funksjonalitet og derfor ulike sikkerhetsløsninger, uten at det er valgt å dokumentere disse i denne konsesjonen. For eksempel kan brannmurer være unødvendige ved fysisk isolerte nettverk, mens andre løsninger kan bestå av en brannmur og en forsterket ruter. Funksjonelle krav til sikkerhetsbarriere:

- *Ingen trafikk tillates initiert fra eksterne nettverk og direkte inn på virksomhetens interne nettverk*
- *Tjenester som ikke eksplisitt er tillatt er forbudt*
- *Autentisering av brukere i sikkerhetsbarrieren*

- *Brukerprofil i sikkerhetsbarriere*
- *Det er anbefalt å benytte "Network Address Translation" (NAT) så sikkerhetsbarrieren på denne måten skjuler ressursene på innsiden overfor det eksterne datanettet*
- *Oppdatering av sikkerhetspatcher (hotfix)*
- *Kun bruk av Java med opphav anerkjent av virksomheten (Active X er i utgangspunktet ikke tillat)*
- *Ekstern overføring av sensitive personopplysninger krever kryptering fra sikret sone i en virksomhet til tilsvarende sikret sone hos annen virksomhet*

8. Melding ved opphør av virksomhet

Den behandlingsansvarlige skal ved opphør av virksomheten sende en melding til Datatilsynet med bekreftelse på at personopplysningene er slettet/tilbakeført i samsvar med retningslinjenes pkt 6 og 7.2.

AKTUELT LOVVERK OM TAUSHETSPLIKT, OPPLYSNINGSRETT OG OPPLYSNINGSPLIKT

LOV OM BEHANDLINGSMÅTEN I FORVALTNINGSSAKER (FORVALTNINGSLOVEN).

§ 13. (taushetsplikt).

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan, plikter å hindre at andre får adgang eller kjennskap til det han i forbindelse med tjenesten eller arbeidet får vite om:

- 1) noens personlige forhold, eller
- 2) tekniske innretninger og fremgangsmåter samt drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningen angår.

Som personlige forhold regnes ikke fødested, fødselsdato og personnummer, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel og arbeidssted, med mindre slike opplysninger røper et klientforhold eller andre forhold som må anses som personlige. Kongen kan ellers gi nærmere forskrifter om hvilke opplysninger som skal reknes som personlige, om hvilke organer som kan gi privatpersoner opplysninger som nevnt i punktumet foran og opplysninger om den enkeltes personlige status for øvrig, samt om vilkårene for å gi slike opplysninger.

Taushetsplikten gjelder også etter at vedkommende har avsluttet tjenesten eller arbeidet. Han kan heller ikke utnytte opplysninger som nevnt i denne paragraf i egen virksomhet eller i tjeneste eller arbeid for andre.

Tilføyd ved lov 27 mai 1977 nr. 40, endret ved lov 11 juni 1982 nr. 47.

§ 13a. (begrensninger i taushetsplikten når det ikke er behov for beskyttelse).

Taushetsplikt etter § 13 er ikke til hinder for:

1. at opplysninger gjøres kjent for dem som de direkte gjelder, eller for andre i den utstrekning de som har krav på taushet samtykker,
2. at opplysningene brukes når behovet for beskyttelse må anses varetatt ved at de gis i statistisk form eller ved at individualiserende kjennetegn utelates på annen måte, og
3. at opplysningene brukes når ingen berettiget interesse tilsier at de holdes hemmelig, f.eks. når de er alminnelig kjent eller alminnelig tilgjengelig andre steder.

Tilføyd ved lov 27 mai 1977 nr. 40.

§ 13b. (begrensninger av taushetsplikten ut fra private eller offentlige interesser).

Taushetsplikt etter § 13 er ikke til hinder for:

1. at opplysningene i en sak gjøres kjent for sakens parter eller deres representanter,
2. at opplysningene brukes for å oppnå det formål de er gitt eller innhentet for, bl.a. kan brukes i forbindelse med saksforberedelse, avgjørelse, gjennomføring av avgjørelsen, oppfølging og kontroll,
3. at opplysningene er tilgjengelig for andre tjenestemenn innen organet eller etaten i den utstrekning som trengs for en hensiktsmessig arbeids- og arkivordning, bl.a. til bruk ved vegledning i andre saker,
4. at opplysningene brukes for statistisk bearbeiding, utrednings- og planleggingsoppgaver, eller i forbindelse med revisjon eller annen form for kontroll med forvaltningen,
5. at forvaltningsorganet gir andre forvaltningsorganer opplysninger om en persons forbindelse med organet og om avgjørelser som er truffet og ellers slike opplysninger som det er nødvendig å gi for å fremme avgiverorganets oppgaver etter lov, instruks eller oppnevningssgrunnlag,
6. at forvaltningsorganet anmelder eller gir opplysninger (jfr. også nr. 5) om lovbrudd til påtalemyndigheten eller vedkommende kontrollmyndighet, når det finnes ønskelig av allmenne omsyn eller forfølging av lovbruddet har naturlig sammenheng med avgiverorganets oppgaver, og
7. at forvaltningsorganet gir et annet forvaltningsorgan opplysninger (samordning) som forutsatt i lov om Oppgaveregisteret.

Part eller partsrepresentant som blir gjort kjent med opplysninger etter første ledd nr. 1, kan bare bruke opplysningene i den utstrekning det er nødvendig for å vareta partens tarv i saken.

Forvaltningsorganet skal gjøre ham merksam på dette. Likeledes kan forvaltningsorganet pålegge taushetsplikt når vitner o.l. får opplysninger undergitt taushetsplikt i forbindelse med at de uttaler seg

til organet. Overtreding av taushetsplikt etter dette ledd kan straffes etter straffelovens § 121, dersom vedkommende er gjort merksam på at overtreding kan få slik følge.

Tilføyd ved lov 27 mai 1977 nr. 40, endret ved lov 6 juni 1997 nr. 35 (i kraft 1 nov 1997).

§ 13c. (informasjon om taushetsplikt, oppbevaring av opplysninger undergitt taushetsplikt).

Vedkommende forvaltningsorgan skal sørge for at taushetsplikten blir kjent for dem den gjelder, og kan kreve skriftlig erklæring om at de kjenner og vil respektere reglene.

Dokumenter og annet materiale som inneholder opplysninger undergitt taushetsplikt, skal forvaltningsorganet oppbevare på betryggende måte.

Kongen kan gi nærmere regler om oppbevaring av dokumenter og annet materiale som er undergitt taushetsplikt, om tilintetgjøring av dokumenter eller materiale og om bortfall av taushetsplikt etter en viss tid. Taushetsplikten bortfaller etter 60 år når ikke annet er bestemt i medhold av foregående punktum.

Tilføyd ved lov 27 mai 1977 nr. 40.

§ 13d. (opplysninger til bruk for forskning).

Når det finnes rimelig og ikke medfører uforholdsmessig ulempe for andre interesser, kan departementet bestemme at et forvaltningsorgan kan eller skal gi opplysninger til bruk for forskning, og at dette skal skje uten hinder av organets taushetsplikt etter § 13.

Til vedtak som nevnt i første ledd kan det knyttes vilkår. Disse kan bl.a. gi bestemmelser om hvem som skal ha ansvar for opplysningene og hvem som skal ha adgang til dem, om oppbevaring og tilbakelevering av utlånt materiale, om tilintetgjøring av avskrifter, om hvorvidt forskerne skal ha adgang til å henvende seg til eller innhente nærmere opplysninger om dem det er gitt opplysninger om, og om bruken av opplysningene for øvrig.

Kongen kan gi nærmere forskrifter om vedtak etter denne paragraf.

Tilføyd ved lov 27 mai 1977 nr. 40.

§ 13e. (forskeres taushetsplikt).

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid i forbindelse med en forskingsoppgave som et forvaltningsorgan har støttet, godkjent eller gitt opplysninger undergitt taushetsplikt til, plikter å hindre at andre får adgang eller kjennskap til:

1. opplysninger undergitt taushetsplikt som forskeren får fra et forvaltningsorgan,
2. opplysninger som i forbindelse med forskningsarbeidet er mottatt fra private under taushetsløfte, og
3. opplysninger som gjelder personer som står i et avhengighetsforhold til den instans (skole, sykehus, anstalt, bedrift, offentlig myndighet m.m.) som har formidlet deres kontakt med forskeren.

Opplysningene kan bare brukes slik det er nødvendig for forskningsarbeidet og i samsvar med de vilkår som måtte være fastsatt etter § 13 d annet ledd. Skal resultater av forskningsarbeidet publiseres eller brukes på annen måte, gjelder § 13 a nr. 1 og 2 tilsvarende.

Brudd på taushetsplikten eller på vilkår etter § 13 d annet ledd, straffes etter straffelovens § 121. Departementet eller vedkommende forvaltningsorgan skal gjøre forskeren og hans medarbeidere kjent med taushetsplikten og straffebestemmelsen, jfr. også § 13 c første ledd.

Tilføyd ved lov 27 mai 1977 nr. 40.

§ 13f. (bestemmelser om taushets- og opplysningsplikt m.m. i andre lover).

Dersom noen som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan, er pålagt taushetsplikt ved bestemmelse i annen lov, forskrift eller instruks av hensyn til private interesser, gjelder §§ 13 til 13 e som utfyllende regler når ikke annet er bestemt i lov eller i medhold av lov.

Bestemmelse i annen lov om rett eller plikt til å gi opplysninger begrenser ikke lovbestemt taushetsplikt, med mindre vedkommende bestemmelse fastsetter eller klart forutsetter at taushetsplikten ikke skal gjelde.

§ 14. *(saksforberedelse og klage ved pålegg om å gi opplysninger).*

Blir noen pålagt å gi opplysninger, skal heimelen for pålegget angis. Vedkommende har rett til å klage over pålegget dersom han mener at han ikke har plikt eller lovlig adgang til å gi opplysningene. Han skal gjøres oppmerksom på klageadgangen i forbindelse med pålegget. Klage, som kan være muntlig, må framsettes straks når den pålegget angår er til stede, og ellers innen 3 dager. Dersom vedkommende forvaltningsorgan finner det påtrengende nødvendig for å gjennomføre sine oppgaver etter loven, kan det kreve at opplysningene blir gitt før klagesaken er avgjort. For øvrig gjelder bestemmelsene i kapittel VI tilsvarende så langt de passer.

Endret ved lov 27 mai 1977 nr. 40.

LOV OM BARNEVERNTJENESTER

Fra og med 1. juli 2006 vil medarbeidere ved private krisesentre ha opplysningsplikt til barnevernet etter tilføyelse av ny bestemmelse i barnevernloven § 6-4 a. Det framgår av lovforarbeidene (Ot.prp. nr. 14 (2005-2006), jf. Ot.prp. nr. 111 (2004-2005)) at hovedbegrunnelsen for lovendringen er at kvinner med barn som oppsøker et krisesenter, i en del tilfeller flytter tilbake til overgriperen med barna. Det kan innebære at barna kommer tilbake til et hjem der de blir utsatt for vold og overgrep, enten direkte eller ved å være vitne til vold. Dette kan medføre alvorlige skader for barnet, og det er viktig av hensyn til barnet at krisesentrene melder fra til barnevernet dersom de i denne situasjonen har grunn til å tro at barnet blir utsatt for alvorlig omsorgssvikt.

Forskrift som regulerer hvilke krisesentre og medarbeidere som omfattes, med hjemmel i barnevernloven § 6-4 a tredje ledd ble vedtatt 15. mai 2006.

Forskriften har følgende ordlyd:

§ 1

Private krisesentre som mottar statstilskudd i henhold til Rundskriv Q-1 fra Barne- og likestillingsdepartementet er omfattet av bestemmelsene i barnevernloven § 6-4 a.

§ 2

Medarbeidere som er tilknyttet krisesenteret for å gi råd, støtte og veiledning til brukerne, er omfattet av bestemmelsene i barnevernloven § 6-4 a.

§ 3

Forskriften trer i kraft 1. juli 2006

Den nye bestemmelsen har følgende ordlyd:

§ 6-4 a *Opplysningsplikt mv. for krisesentre*

Medarbeidere ved private krisesentre som får driftskostnadene dekket av det offentlige har opplysningsplikt etter § 6-4. Medarbeiderne har taushetsplikt om de forhold de får kjennskap til i forbindelse med barneverntjenestens innhenting av opplysninger.

Overtredelse av taushetsplikt etter denne bestemmelsen kan straffes etter straffeloven § 121, dersom vedkommende er gjort oppmerksom på at overtredelsen kan få slik følge.

Departementet skal i forskrift bestemme hvilke krisesentre og medarbeidere som skal omfattes. Departementet kan videre gi forskrift om innholdet i opplysningsplikten og taushetsplikten.

Ovennevnte bestemmelse henviser til barnevernloven § 6-4, som omhandler opplysningsplikten til barnevernet. Bestemmelsen lyder som følger:

§ 6-4. Innhenting av opplysninger.

Opplysninger skal så langt som mulig innhentes i samarbeid med den saken gjelder eller slik at vedkommende har kjennskap til innhenting.

Offentlige myndigheter skal av eget tiltak, uten hinder av taushetsplikt, gi opplysninger til kommunens barneverntjeneste når det er grunn til å tro at et barn blir mishandlet i hjemmet eller det foreligger andre former for alvorlig omsorgssvikt, jf. §§ 4-10, 4-11 og 4-12, eller når et barn har vist vedvarende alvorlige atferdsvansker, jf. § 4-24. Like med offentlige myndigheter regnes organisasjoner og private som utfører oppgaver for stat, fylkeskommune eller kommune. Også etter pålegg fra de organer som er ansvarlige for gjennomføringen av loven plikter offentlige myndigheter å gi slike opplysninger.

Også yrkesutøvere i medhold av lov om helsepersonell m.v., lov om psykisk helsevern, lov om helsetjenesten i kommunene, lov om familievernkontorer og meklingsmenn i ekteskapsaker (jf. lov om ekteskap), plikter å gi opplysninger etter reglene i andre ledd.

Endret ved lover 19 juni 1997 nr. 62 (i kraft 1 jan 1998), 21 des 2000 nr. 127 (i kraft 1 jan 2001 iflg. res. 21 des 2000 nr. 1359).

§ 6-7. Taushetsplikt.

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan eller en institusjon etter denne loven, har taushetsplikt etter forvaltningsloven §§ 13 til 13 e. Overtredelse straffes etter straffeloven § 121.

Taushetsplikten gjelder også fødested, fødselsdato, personnummer, statsborgerforhold, sivil-stand, yrke, bopel og arbeidssted. Opplysning om en klients oppholdssted kan likevel gis når det er klart at det ikke vil skade tilliten til barneverntjenesten eller institusjonen å gi slik opplysning.

Opplysninger til andre forvaltningsorganer, jf. forvaltningsloven § 13 b nr. 5 og 6, kan bare gis når dette er nødvendig for å fremme barneverntjenestens eller institusjonens oppgaver, eller for å forebygge vesentlig fare for liv eller alvorlig skade for noens helse. Uten hinder av taushetsplikt skal barneverntjenesten av eget tiltak gi opplysninger til sosialtjenesten når det er grunn til å tro at en gravid kvinne misbruker rusmidler på en slik måte at det er overveiende sannsynlig at barnet vil bli født med skade, jf. lov om sosiale tjenester § 6-2 a. Også etter pålegg fra de organer som er ansvarlige for gjennomføringen av lov om sosiale tjenester, plikter barneverntjenesten å gi slike opplysninger.

Dersom et barns interesser tilsier det, kan fylkesmannen eller departementet bestemme at opplysninger skal være undergitt taushetsplikt, selv om foreldrene har samtykket i at de gjøres kjent.

Endret ved lov 23 juni 1995 nr. 41 (i kraft 1 jan 1996).

§ 4-10. Vedtak om medisinsk undersøkelse og behandling.

Dersom det er grunn til å tro at et barn lider av en livstruende eller annen alvorlig sykdom eller skade, og dersom foreldrene ikke sørger for at barnet kommer til undersøkelse eller behandling, kan fylkesnemnda vedta at barnet med bistand fra barneverntjenesten skal undersøkes av lege, eller bringes til sykehus for å bli undersøkt. Fylkesnemnda kan også vedta at en slik sykdom skal behandles på sykehus eller i hjemmet i samsvar med anvisning fra lege.

§ 4-11. Vedtak om behandling av barn som har særlige behandlings- og opplæringsbehov.

Dersom foreldrene ikke sørger for at et funksjonshemmet eller spesielt hjelpetrengende barn får dekket særlige behov for behandling og opplæring, kan fylkesnemnda vedta at barnet skal behandles eller få opplæring med bistand fra barneverntjenesten.

§ 4-12. Vedtak om å overta omsorgen for et barn.

Vedtak om å overta omsorgen for et barn kan treffes

- a) dersom det er alvorlige mangler ved den daglige omsorg som barnet får, eller alvorlige mangler i forhold til den personlige kontakt og trygghet som det trenger etter sin alder og utvikling,
- b) dersom foreldrene ikke sørger for at et sykt, funksjonshemmet eller spesielt hjelpetrengende barn får dekket sitt særlige behov for behandling og opplæring,
- c) dersom barnet blir mishandlet eller utsatt for andre alvorlige overgrep i hjemmet, eller
- d) dersom det er overveiende sannsynlig at barnets helse eller utvikling kan bli alvorlig skadd fordi foreldrene er ute av stand til å ta tilstrekkelig ansvar for barnet

Et vedtak etter første ledd kan bare treffes når det er nødvendig ut fra den situasjon barnet befinner seg i. Et slikt vedtak kan derfor ikke treffes dersom det kan skapes tilfredsstillende forhold for barnet ved hjelpetiltak etter § 4-4 eller ved tiltak etter § 4-10 eller § 4-11.

Et vedtak etter første ledd skal treffes av fylkesnemnda etter reglene i kapittel 7.

§ 4-24. Plassering og tilbakehold i institusjon uten eget samtykke.

Et barn som har vist alvorlige atferdsvansker

- ved alvorlig eller gjentatt kriminalitet,
- ved vedvarende misbruk av rusmidler eller
- på annen måte

kan uten eget samtykke eller samtykke fra den som har foreldreansvaret for barnet, plasseres i en institusjon for observasjon, undersøkelse og korttidsbehandling i opptil fire uker, eller i den kortere tid som er fastsatt i vedtaket. Ved nytt vedtak kan plasseringstiden forlenges med opptil fire nye uker.

Er det trolig at et barn som nevnt i første ledd har behov for mer langvarig behandling, kan det treffes vedtak om at barnet skal plasseres i en behandlings- eller opplæringsinstitusjon i opptil tolv måneder uten eget samtykke eller samtykke fra den som har foreldreansvaret for barnet. Ved nytt vedtak kan plasseringstiden i særlige tilfelle forlenges med opptil tolv nye måneder.

Barneverntjenesten skal fortløpende følge opp plasseringen, og vurdere tiltaket på nytt når plasseringen har vart i seks måneder.

Dersom plasseringen er satt i verk før barnet fyller 18 år, kan tiltak etter første og annet ledd gjennomføres slik som fylkesnemnda har bestemt, selv om vedkommende fyller 18 år i løpet av plasseringstiden.

Et vedtak etter første og annet ledd kan bare treffes dersom institusjonen faglig og materielt er i stand til å tilby barnet tilfredsstillende hjelp sett i forhold til formålet med plasseringen.

Endret ved lover 7 mai 1993 nr. 44, 11 juni 1993 nr. 70.

STRAFFELOVEN

§ 121. Den som forsettlig eller grovt uaktsomt krenker taushetsplikt som i henhold til lovbestemmelse eller gyldig instruks følger av hans tjeneste eller arbeid for statlig eller kommunalt organ, straffes med bøter eller med fengsel inntil 6 måneder.

Begår han taushetsbrudd i den hensikt å tilvende seg eller andre en uberettiget vinning eller utnytter han i slik hensikt på annen måte opplysninger som er belagt med taushetsplikt, kan fengsel inntil 3 år anvendes. Det samme gjelder når det foreligger andre særdeles skjerpene omstendigheter.

Denne bestemmelse rammer også taushetsbrudd m.m. etter at vedkommende har avsluttet tjenesten eller arbeidet.

Endret ved lover 27 mai 1977 nr. 40, 28 juli 2000 nr. 73.

§ 139. Med bøter eller med hefte eller fengsel inntil 1 år straffes den som unnlater gjennom betimelig anmeldelse for vedkommende myndighet eller på annen måte å søke avverget et etter militær lov straffbart mytteri, krigsforræderi, spioneri eller forbund om rømming eller en forbrytelse mot loven om forsvarshemmeligheter §§ 1, 2, 3 eller 4 eller en forbrytelse som nevnt i denne lovs §§ 83, 84, 86, 87 nr. 2, 90, 91, 92, 93, 94, 98, 99, 99a, 100, 104a, 148, 149, 150, 151a, 152, 153, 154, 159, 169, 192, 195, 197, 199, 217, 223 annet ledd, 225, 231, 233, 234, 243, 267, 268 eller 269 eller sammens følger, skjønt han til en tid da forbrytelsen eller dens følger ennå kunne forebygges, har fått pålitelig kunnskap om at den er i gjære eller er forøvd. Ved forbrytelse mot §§ 197 og 199 gjelder plikten likevel bare når fornærmede er under 16 år.

Dog er han straffri, såfremt forbrytelsen ikke kommer til fullbyrdelse eller til straffbart forsøk, eller såfremt avvergelsen ikke kunne skje uten å utsette ham selv, noen av hans nærmeste eller noen uskyldig for tiltale eller fare for liv, helbred eller velferd.

På samme måte, dog i intet tilfelle med høyere straff enn den for forbrytelsen selv satte, straffes den overordnede, der har unnlatt å hindre en i hans tjeneste forøvet forbrytelse, såfremt dette var ham mulig.

§ 172. Med Bøder eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som, skjønt det kunde ske uden at udsætte ham selv, nogen af hans nærmeste eller nogen uskyldig for Tiltale eller Fare for Liv, Helbred eller Velfærd eller for Tab af den borgerlige Agtelse, undlader at oplyse Omstændigheder, der godtgjør, at en for en Forbrydelse tiltalt eller dømt er uskyldig, eller som medvirker til saadan Undladelse.

§ 387. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som undlader, uagtet det var ham muligt uden særlig Fare eller Opofrelse for ham selv eller andre,

1. efter Evne at hjælpe den, der er i øiensynlig og overhængende Livsfare, eller
2. gennem betimelig Anmeldelse for vedkommende Myndighed eller paa anden Maade efter Evne at afverge Ildsvaade, Oversvømmelse, Sprængning eller lignende Ulykke, der medfører Fare for Menneskeliv.

Saaftert paa Grund af Forseelsen nogen omkommer, kan Fængsel indtil 6 Maaneder anvendes.

TAUSHETSERKLÆRING

§ 1 Hovedregel om taushetsplikt

Krisesenterpersonell plikter å hindre at andre får adgang eller kjennskap til det hun/han i forbindelse med tjenesten eller arbeidet får vite om:

- Noens personlige forhold, eller
- (dersom aktuelt) krisesenterets beliggenhet

Taushetsplikten *etter første ledd nr. 1* gjelder også fødested, fødselsdato, personnummer, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel, arbeidssted eller andre opplysninger som kan røpe at personene har vært i kontakt med krisesenteret.

§ 2 Varighet

Taushetsplikten gjelder også etter brukerens død.

Taushetsplikten gjelder også etter at den ansatte har avsluttet tjenesten eller arbeidet.

Taushetsplikten bortfaller etter 60 år.

§ 3 Samtykke til å gi informasjon

Taushetsplikten er ikke til hinder for at opplysninger gjøres kjent for andre i den utstrekning den som informasjonen gjelder samtykker.

§ 4 Begrensninger i taushetsplikten

Taushetsplikten er ikke til hinder for:

- at opplysninger gjøres kjent for dem de direkte gjelder for
- at opplysningene gjøres kjent for bruker eller dennes representant.
- å gi opplysninger til barnevernstjenesten i henhold til Barnevernloven § 6-4 a
- at opplysninger gis når ingen berettiget interesse tilsier hemmelighold, f.eks. når de er alminnelig kjent eller alminnelig tilgjengelig andre steder
- at opplysninger gis videre når behovet for beskyttelse må anses ivaretatt ved at de gis i statistisk form eller ved at individualiserende kjennetegn utelates på annen måte.

§ 5 Opplysninger til nødetater

Krisesenterpersonell skal varsle nødetater (politi/ brannvesen) dersom dette er nødvendig for å avverge skade på person eller eiendom.

Dersom det er grunn til å tro at det er umiddelbar fare for at en bruker kan bli utsatt for vold, kan krisesenterpersonell tilkalle politi uhindret av taushetsplikten.

Ved akutt fysisk eller psykisk sykdom hos en bruker eller et barn, kan krisesenterpersonell tilkalle lege og/eller ambulanse uhindret av taushetsplikten.

§ 6 Opplysningsplikt til barneverntjenesten

Personalet ved krisesentrene skal i sitt arbeid være oppmerksomme på forhold som kan føre til tiltak fra barneverntjenestens side. Private krisesentre som får driftskostnadene dekket av det offentlige har opplysningsplikt etter bestemmelsen i barnevernloven § 6-4 a

Uten hinder av taushetsplikt etter pkt 1. har medarbeidere ved krisesenteret, av eget tiltak eller etter anmodning fra barnevernet, plikt til å gi opplysninger til barneverntjenesten når det er grunn til å tro:

- at et barn blir mishandlet i hjemmet
- at det foreligger andre former for alvorlig omsorgssvikt, jf. §§ 4-10, 4-11 og 4-12
- og når et barn har vist vedvarende alvorlige atferdsvansker, jf. § 4-24

Kvinnen skal så langt som mulig informeres om utleveringen av opplysninger fra krisesenteret til barnevernstjenesten, men det er ikke lengre nødvendig med skriftlig samtykke fra kvinnen. Enhver annen utlevering/utveksling av opplysninger til offentlige institusjoner, etater eller andre krever fortsatt samtykke fra kvinnen. Jf. Lov om barneverntjenester § 6-4.

Medarbeidere ved krisesenteret har en lovpålagt taushetsplikt om de forhold de får kjennskap til i forbindelse med barnevernstjenestens innhenting av opplysninger. Overtredelse av taushetsplikten i bestemmelsen § 6-4 a kan straffes etter straffeloven § 121.

§ 7 Opplysninger til bruk for forskning

Når det finnes rimelig og ikke medfører uforholdsmessig ulempe, kan et krisesenteret gi opplysninger til bruk for forskning uten hinder av taushetsplikten. Forskeren plikter å hindre at andre får adgang eller kjennskap til opplysninger undergitt taushetsplikt som forskeren får fra krisesenteret eller krisesenterets brukere.

Opplysningene kan bare brukes slik det er nødvendig for forskingsarbeidet og i samsvar med taushetspliktbestemmelsene i pkt 1. og 3, jf forvaltningslovens § 13 e, første og annet ledd.

§ 8 Informasjon om taushetsplikt, oppbevaring av opplysninger undergitt taushetsplikt

Krisesenteret skal sørge for at taushetsplikten blir kjent for de den gjelder, og kreve skriftlig erklæring om at de kjenner til krisesenterets regler for taushets- og opplysningsplikt. Dokumenter og annet materiale som inneholder opplysninger undergitt taushetsplikt, skal oppbevares på betryggende måte.

§ 9 Innsynsrett

Enhver som ber om det har innsynsrett i egne personopplysninger.

Undertegnede,født, erklærer herved at jeg er pliktig til taushet i henhold til ovenstående taushetspliktbestemmelser.

Sted..... Dato.....

Navn på krisesenteret.....

.....
(underskrift)